

El Diacrític | Actualitzat el 16/01/2024 a les 21:06

103 cadires buides

Crònica de Susanna Mary de l'acció de diumenge a Vic contra la violència masclista | S'hi va representar una taula de Nadal amb 103 cadires buides, simbolitzant els 103 assassinats masclistes de 2023

Acció contra la violència masclista, aquest diumenge a la plaça Major de Vic

Vam tornar a sortir al carrer.

El matí del diumenge 14 de gener, a la plaça Major de Vic, vam estar parant taules de Nadal amb 103 cadires buides, per tal de visibilitzar les 103 víctimes, dones i infants assassinats per violència de gènere durant el passat 2023.

Érem associacions i grups feministes, trans i LGTBI de la comarca, unides en el dolor i el rebuig vers aquest horror que no para. Aquest 2024 ja hi ha hagut dues dones assassinades i un menor mort.

Ramon Redorta ens va acompanyar amb el lament del sac de gemecs, per començar l'acte.

La regidora d'Igualtat de Vic, Anna Alemany, va llegir el primer parlament.

Juntes som Revolució, Acció Trans i un representant de l'Observatori contra la LGTBIfòbia van manifestar el seu rebuig per aquest degoteig que any rere any no para, aquest assassinat de dones de totes edats i condicions. També hi ha hagut quatre menors assassinats: la violència vicària pretén fer mal a la mare.

L'acció de diumenge a Vic escenificava una taula de Nadal amb 103 cadires buides simbolitzant els 103 assassinats per violència masclista de 2023

Després d'un minut de silenci, una a una vam anomenar totes les víctimes, acompanyades pel toc de tambor de Ramon Redorta: les 103 persones que ja mai més seran entre nosaltres mereixen ser recordades, perquè l'horror del patriarcat els ha manllevat la vida. Ho diem i ho repetim, és una guerra contra la vida i és necessària la implicació de tota la societat. No podem normalitzar aquesta violència que pot començar en petits detalls, acudits, menyspreus, pornografia alienant, revictimització en els jutjats...

En acabar d'anomenar totes les víctimes vam ocupar una cadira buida amb el nom d'una de les assassinades.

Durant la segona part de l'acte vam recitar poemes i cançons en reconeixença de les que ja no hi són, perquè no es normalitzi aquest horror, per agrair la vida i demanar el respecte a les dones. Perquè lamentablement sabem que aquest any patirem també assassinats, però potser algun es pot deturar a temps si les institucions i la societat en general s'impliquen en l'erradicació de la violència de gènere i aconseguim obrir els ulls per aturar aquesta realitat que col·lapsa el fluir de la vida.

Diumenge ho vam fer i ho continuarem fent mentre sigui necessari, perquè Juntes Som Revolució i Acció Trans estem compromeses en aquesta lluita.

Per finalitzar, vam cantar totes juntes la *Cançó de fer camí*, de Maria Mercè Marçal, acompanyades amb la música de Marta Vilaró, Albert Lario i Mercè Piqué.

Tal com diu la cançó, «tenim remes per a tots els braços». I no pararem de remar!